

Драганъ пропи сичко, та са изгуби и никой не знаеше дѣе той, какво прави и живѣли е. *З. 131.* Княже пише краль Маттея на Петъръ—Бана: „Що се пропи (въ см. запися) Петре—Бане, съсъ кръчмарица?“ *Ч. 342.*

Проплѣтъ *м. св.* заплачу: Мѣжко ти дѣтѣ въ люлка проплѣка. *Д. 63, 3—4.*

Проплюѣж Проплюѣвамъ *м. св.* начну харкаты: (Піеницы-ты) отъ единъ малѣкъ поводъ ся запалваты, та или кръвь проплюѣтъ или добыкъ сушицѣ (октика). *Л. Д. 1869 р. 114.*

Проправѣж *м. св.*—пѣтъ, проложу, путь: Хаджи Михаль рѣши ся да си проправи и продирѣ пѣтъ. *Гн. 231.*

Пропратѣж *м. св.* препровожу (см. прѣпратѣж): Да могатъ кореніе-ти да смукнѣтъ (трошницы-ты на хранѣ-тъ) и да гы пропратѣтъ по други-ты части на растеніе-то. *Л. Д. 1872 р. 244.*

Пропустѣж Пропус(т)ѣж *м. св.* **Пропущамъ** *м. дл. 1)* пропущу,—скаю. *2)* опуцу,—скаю. (см. опустѣж): „Пропуснахме хубавото момиче!“ говорила Неповница. *З. 242.* (Родители) гы (дѣтца-та имъ) мылвахъ и галѣхъ безмѣрно и спорѣтъ това пропустѣхъ имъ улара да ходѣтъ по волѣ-тъ имъ (хаймана), да ся събиратъ съ лоши и развратны дружества. *Л. Д. 1869 р. 108.*

Пропущѣж *м. св.* прострѣлю: Ти знаешъ, какъ господиновцитѣ изъ колегната пропушнахѣ кракътъ на твоѣтъ булдогъ (*deiner Dogge das Bein hatten abschieszen lassen*). *Рис. 14.*

Пропѣхѣж *м. св.* пропѣхну, продѣхну: На задный край уища има клѣчка пропѣхната чрѣзъ него. *Пк. 50.*—**са,** проявлюсь: Слѣдъ Симеоновата смъртъ България захванала да ослабва и, между другите нови явления въ нея са пропѣхнала и богомиловата ересь. *З. 187.*

Пропѣдж *м. св.* **Пропѣждамъ** *м. дл.* прогоню,—яю; выгною,—яю: Сось темянъ дѣвола не можешъ да пропадишь. *Ч. 224.* Това праватъ блѣхи-тъ да пропѣждатъ. *Ч. 102.* Тѣ ми момчѣ-то пропѣди! *Д. 10, 41.* А две-ти си лукави жини царѣтъ си запувидалъ дѣпрупѣдѣтъ дѣсѣ ни чюжтъ и ни видатъ. *Ч. 255.*—**са,** удалюсь,—яюсь: Като рѣче на мамъ и на тетѣ, я Стоянѣж ми вземѣте, я ще ся пропѣдж отъ тукъ!—Че тѣй станѣ. *Ч. 72.*

Прорабѣтъж *м. св.* приду въ дѣйствиѣ: Саѣта прорабѣти (часы начамъ иди).—Подиръ войната пѣтъ отъ Ломъ за Софія много прорабѣти (= оживилъ).—**Прорабѣти ми честѣта** мнѣ посчастливилось: За злѣ честь азъ останахъ по гащи и само съ калцѣтъ си. Но отъ другъ странѣ прорабѣти ми честѣ-та да си наклады тѣзи си загубѣ прѣизлишно. *Р. С. 19.*